

Punkt, baade formelt og reelt taget, over for det andet Ting.

Formanden: Det forekommer mig at der saantales vel højt paa flere Steder; det vil ikke være heldigt for Forhandlingen, om dette fortsættes.

Madsen-Mygdal: Han siger senere, at Formaålet er at bane Vejen for en Løsning af den politiske Konflikt. Jeg tvivler aldeles ikke paa, at det nok har sin vigtighed, naar han siger det, jeg tror ham paa hans Ord og skal ogsaa villig erkende, at Forslaget i den foreliggende Form er en Indrømmelse over for de Krav, som man har sagt bleve gjort gældende i Fjor. Hvis der virkelig i Fjor blev stillet som Betingelse en Nedgang paa 300,000 Kr. paa Hærbudgettet, og det var den Sten, hvorpaa Forslaget strandede, nægter jeg ikke, at naar man nu gaar saa vidt at yde en Besparelse paa 250,000 Kr. og 400,000 Tjenestebage, er man uegtelig kommen hinanden meget nær. Den ærede Ordfører kaldte det jo ogsaa et Tilbud til det andet Ting, men naar man er hinanden saa nær, skulde det jo synes rimeligt, at de Herrer's ny Venner nu være tilbøjelige til at slaa til, og hvis det ikke nu ere tilbøjelige hertil, forekommer det mig, at de ere meget vægelsindede, i hvert Fald ikke meget standhaftige. Jeg ønsker nu ikke de Herrer skulle slaa til, tværtimod, jeg haaber saa godt som muligt paa, at de ikke skulle gøre det. — Jeg vilde anse det for en Ulykke, om man slog til med et saadant Forslag. Efter de Udtalelser, vi nys hørte af det ærede Medlem for 11te Kred's (Th. Nielsen), som jeg og vistnok ogsaa det høje Tings Medlemmer hørte paa med spændt Opmærksomhed, lod det ikke til, at han var særdeles villig til at gaa ind paa Forslaget i den foreliggende Form. Han udtalte vel sin Paastkønnelse af Forslaget med Hensyn til Nedgangen, men han søjede til, at han ikke vidste, om Rigsdagen vilde blive enig om en Afvikling af Provisorierne, og saa længe han ikke vidste det, vilde han ikke være med til at stemme for dette Fæstningsartilleri og de øvrige Forandringer i Hærløven, som følge af Kjøbenhavns Befæstning. Man har ogsaa gøttet paa, at Meningen med dette Forslag var en anden. Man har sagt som saa: det er Indledning til en ny Politik, Forslaget behynder en Trusel, en Kamp, Forslaget skal være en Trusel til de Moderater, idet man vil lade dem vide: Hvis I nu ikke gaa med, saa vilde vi ikke hjælpe Jer videre, saa er det forbi med vort Samarbejde, saa kunne I ikke vente, at vi skulle

hjælpe Eder over næste Valg, saa maa vi tage Steen i en anden Haand. Jeg ved jo ikke, hvorvidt det har noget paa sig, men dersom jeg var Højremand og stod paa samme Standpunkt, havde samme Overbeviisning om, samme Interesse i Kjøbenhavns Befæstning som de Herrer o. s. v., kunde jeg ikke fortænte dem i — ja, jeg kunde næsten være tilbøjelig til at sige det samme: dette her skal have en Ende, disse gentagne Forsøg har efter Alar paa Forslig, som ingenting fører til, maa helst have en Ende. Det er i Grunden saa, at det fører til en Forsumpning af Arbejdet her paa Rigsdagen mere og mere, disse gentagne Forsøg har efter Alar blive mere og mere ødelæggende og demoraliserende. Jeg for mit Vedkommende ønsker ikke Kamp, jeg tror, vi have haft Kamp længe nok; jeg ønsker Fred, jeg tror, at vort Land og vort Folk trænger til Fred jo før jo hellere, trænger til, at vi komme til et roligt Arbejde paa de mange Opgaver, der ligge uløste i vort Land, men paa den anden Side foretrækker jeg dog aaben og ærlig Kamp fremfor de nuværende Tilstande. Jeg tror, at aaben og ærlig Kamp vil bringe frisk Luft og bidrage til snarere at føre os fremad og ud af de nuværende forhullede Tilstande, end den Politisk, som nu har været ført i de senere Aar. Det er en Kendsgerning, jeg ikke behøver at paa-pege, at alt staar stille her i begge Tingene i de 5½ Maaned af Aaret. Man holder jo rigtigt nok lange Møder i det andet Ting, og man taler meget, her i dette Ting holder man ikke saa lange Møder og taler altsaa ikke saa meget, men Resultatet bliver i Forvejsagen det samme: der sker ikke noget de første 5½ Maaned, og naar vi saa komme til de sidste 14 Dage, er der jo en Sammenhobning af Stof — ærede Medlemmer kende det jo saa godt — saa at vi ikke kunne saa Tid til at se paa Sagerne ordentligt og saa dem ordentligt behandle. Den Slags Forhandling er ikke sund eller heldig for vort Folk, og jeg kan ikke ønske, at den Tilstand skal fortsættes længere.

Naar jeg saa til Slutning skal sige et Par Ord om min og mine Meningsfællers Stilling over for det foreliggende Forslag, saa er det en meget let Opgave. Det er meget let for mig at finde mit Standpunkt til dette Forslag; min Stilling er meget klar i saa Henseende. Jeg kan i en Henseende være enig med det ærede Medlem for 11te Kred's, nemlig om Ønskeligheden af en Nedgang i Militærudgifterne. Jeg har jo saa tit og ofte talt om, at det er den rigtige Ende at begynde med, at komme til Nedgang i Militærudgifterne. Forinden vi